

Krásný den,

děkuji za zájem o můj příběh Anetka a masopust.

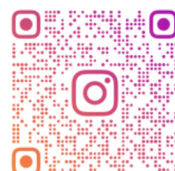
Tento příběh je součástí souboru Anetka a masopust - Velká koblihová loupež, který zakoupíte zde: <https://uciteleucitelum.cz/material/nezarazene-k-predmetu/anetka-masopust-velka-koblihova-loupez-detektivni-pribeh-s-ukoly>

Přeji Vám plno zábavy a krásných chvil
Lenka ze Zastávky na pohádku

Pro více inspirace mě sledujte na instagramovém profilu [@zastavka_na_pohadku](https://www.instagram.com/zastavka_na_pohadku)

V případě potřeby mě naváhejte kontaktovat na e-mail zastavkanapohadku@gmail.com

Mé materiály naleznete také na <https://uciteleucitelum.cz/materialy-autor/58066>

Veškeré texty a obrázky jsou mou autorskou tvorbou. Na celý soubor i jeho části se vztahují autorská práva. Prosím, o jejich respektování. Soubor slouží pro vaše využití, nešířte ho dál bez mého souhlasu.

Anetka a masopust

Anetka si v tichosti hrála ve svém pokojíčku. V tom ale zaslechla něco z ulice. Zvědavě vykoukla z okna a v dálce uviděla průvod lidí v maskách. Všichni se smáli a radovali. Někdo hrál na hudební nástroj nebo zpíval, jiný si ukusoval něčeho dobrého.

„Tak tohle musím vidět zblízka,“ zaradovala se Anetka a rozeběhla se za maminkou. Když Anetka doběhla do obýváku a viděla, co se tam děje, musela se smát. Tatínek vypadal jako slaměný strašák ze zahrady a maminka měla na sobě stejné šaty, jaké znala Anetka jen z pohádek, kde je nosily selky.

„Jů, co se to tu děje?“ zeptala se Anetka udiveně.

„To mělo být překvapení,“ zasmála se maminka a zvesela se zatočila, aby Anetka viděla celý její převlek. „Neboj, taky pro tebe jeden kostým máme.“

Tatínek sebral hromádku oblečení z gauče a podal ji Anetce. Když oblečení rozložila, zjistila, že je to kostým malého šaška.

„Ale proč se máme takhle obléknout a co se to děje venku?“ Holčička nechápala vůbec nic.

„Venku je masopustní průvod. Lidé si obléknou různé masky a oslavují blížící se konec zimy. Hodně se zpívá, tancuje, raduje a jí,“ prozradila jí maminka. Během toho, co se Anetka převlékala do kostýmu, vysvětlil jí tatínek, že tam, kde bydleli dříve, se konají jen karnevaly bez průvodu.

„To si pamatuju,“ zaradovala se Anetka, „byly jsme s Kristýnkou za víly. Byla to velká legrace.“

„Přesně tak,“ usmála se maminka, „každá vesnice nebo město slaví masopust trochu jinak.“

Anetka si ještě nasadila na hlavu klobouk s rolničkami a vydala se podívat do zrcadla. Vypadala vážně srandovně. Kostým měla sešitý z různých barev a každý knoflík na vestičce měl úplně jiný tvar.

„Můžeme už jít do toho průvodu?“ zeptala se dívenka nedočkavě.

„No jasně, už se taky nemůžu dočkat. Jen ještě vezmu mísu s koblihami,“ připomněl si tatínek a utíkal do kuchyně.

„Proč s sebou bereme koblihy?“ nechápala Anetka.

„Na konci masopustního průvodu bude velká hostina, kam každý nese něco dobrého. Koblihy jsou o masopustu hodně oblíbené. Hodně se jedí i klobásy, jitrnice, koláče a další tučná a sladká jídla,“ snažila se maminka vysvětlit. „Po masopustu totiž nastává půst, kdy by taková jídla neměl nikdo až do Velikonoc jíst. To se ale dodržovalo spíš za našich praprababiček a prapradědečeků. Teď už moc lidí půst nedodržuje a zůstala nám jen masopustní tradice, víš?“

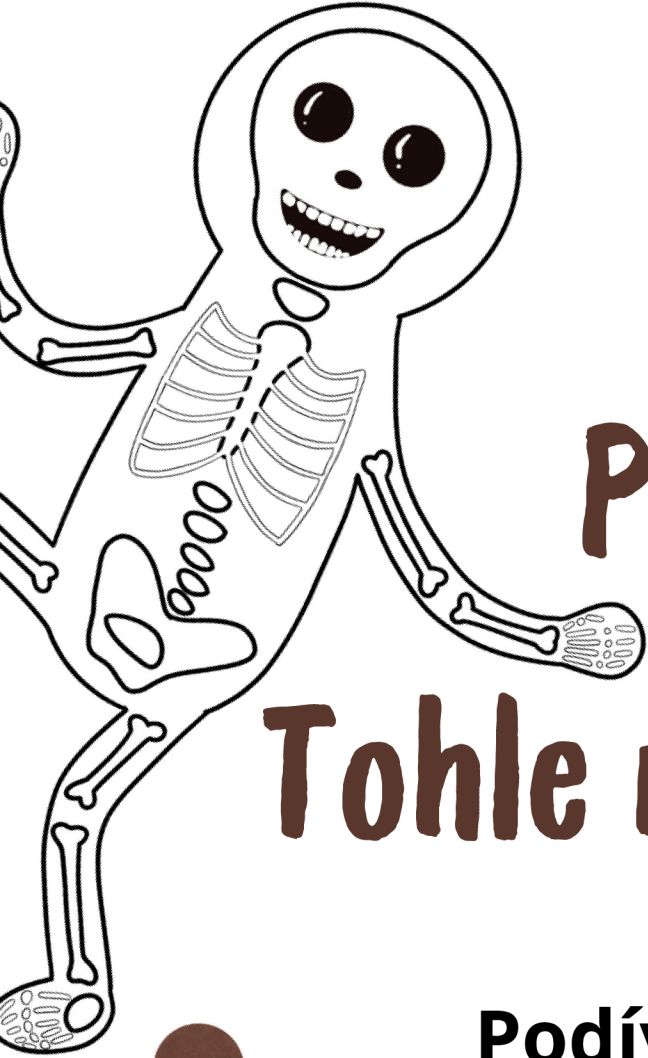
Tatínek rychle přiběhl s ohromnou mísou koblih a společně s maminkou a Anetkou vyšli z domu ven. To byla nádhera.

Průvod zrovna procházel kolem a Anetka si tak mohla prohlédnout všechny maškary. Moc se jí to líbilo. Viděla kobylu, kominíka, kostlivce, bábu s velkou nůší, nevěstu s ženichem a dokonce i obrovského medvěda. Byla tam ale i spousta a spousta dalších masek, které si Anetka ani nestačila pořádně prohlédnout.

Nakonec se k nim Anetka převlečená za šaška přidala. S ní i tatínek a maminka, kteří byli převlečení za slámového muže a selku.

Koňské spřežení vezlo velký vlek, na kterém hrála celá kapela. Vesnicí se rozléhala hlasitá hudba a nejvíc byla slyšet obrovská basa. Všichni si zpívali do kroku a Anetka se tak smála, až jí z toho bolely tváře.

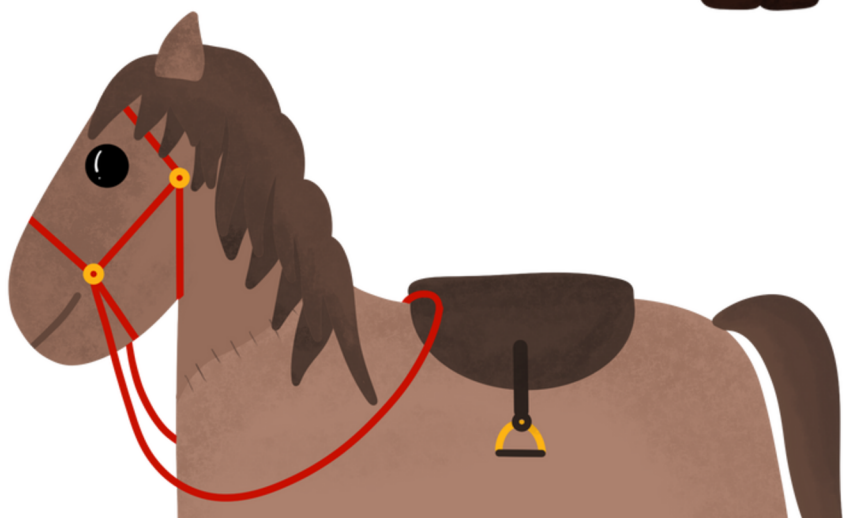
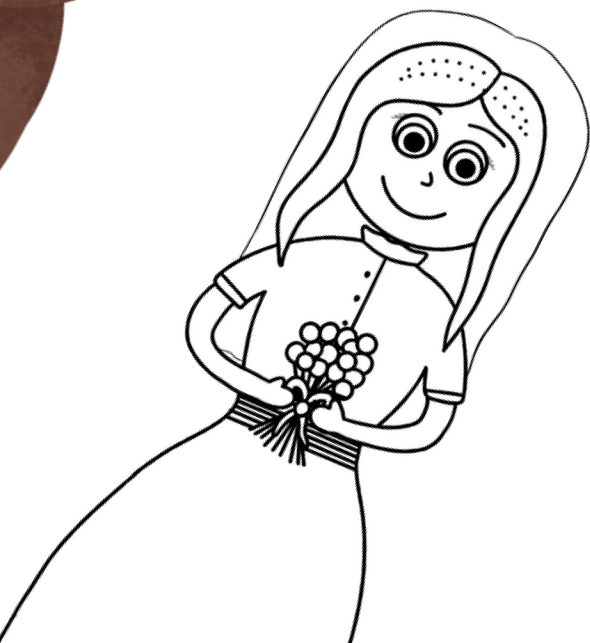
Na konci průvodu už čekaly obrovské stoly, kam každý položil nějaké dobré jídlo, aby si všichni mohli pochutnat.

Pozor!

Tohle není konec.

**Podívej se na další
stránky a nahlédni do
pokračování souboru
"Anetka a masopust -
Velká koblihová
loupež"**

Případ ztracených koblih

Tatínek poprosil Anetku, aby zanesla na stůl jejich mísu plnou nádherných voňavých koblížků. Maminka je ráno pekla a jisto jistě jsou naplněné Anetčinou nejoblíbenější jahodovou náplní. Holčičce se proto vůbec nechtělo někam koblížky odkládat. Měla strach, že jí je všichni sní a na ni žádný nevyzbyde.

Tlustoučký medvěd se díval přímo jejich směrem a mlsně se olizoval. Bába se přehrabovala ve své nůši, jakoby si dělala místo na nové zásoby jídla. Kominík si hladově hladil břicho a rozhlížel se, co by snědl.

Kostlivec tak dlouho nejedl, že mu jen kosti hrály. Nevěsta se schovávala za závoj, aby nebylo vidět, že se zvědavě rozhlíží, co by snědla. A kolem stolů podivně procházela maska kobyly.

Úryvky z pokračování příběhu

„Tak tohle teda ne, moje koblihy si nikdo domů neodnese,“ rozhodla se. Založila si ruce v bok a na chvíli se zamyslela. Něco ji napadlo! Když si zavazovala boty, viděla na zemi stíny masek, které se pohybovaly kolem stolu v době krádeže.

Pomůžeš jí odhalit, komu stíny patří? Ten, koho stín Anetka neviděla, je určitě nevinný. V době krádeže byl někde jinde.

SPLŇ ÚKOL ČÍSLO 1

Staň se pravým detektivem!

Když se pyšně postavila, všimla si něčeho zvláštního. Pořádně si protřela oči a podívala se na stůl. Místo, kam před chvílí položila celou mísu koblih, bylo prázdné. Někdo je musel ukrást!

Splň úkoly a odhal zloděje.

Čeká na tebe dalších pět částí příběhu a ke každé z nich jeden úkol.

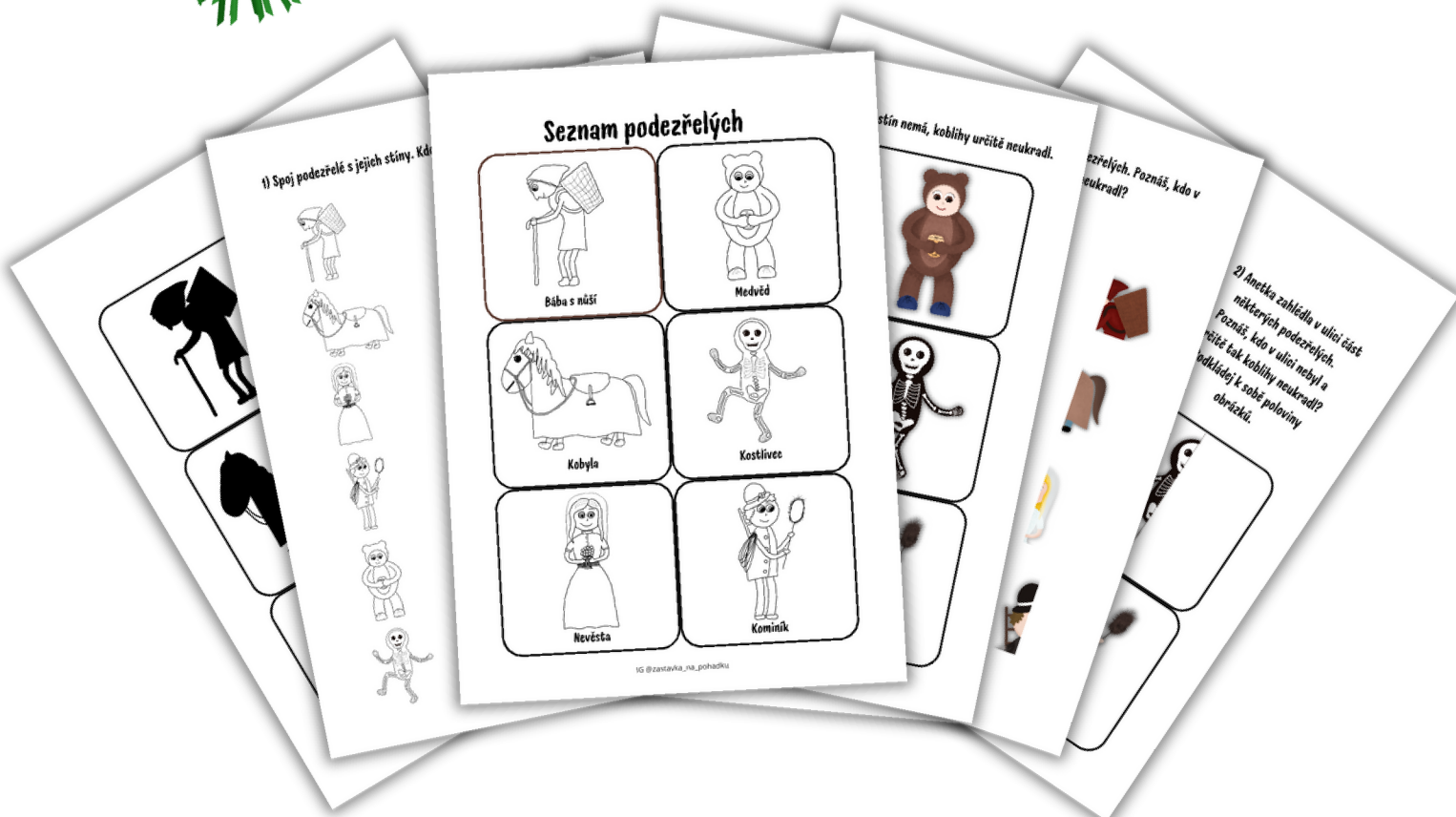
Díky nim postupně zjistíš, kdo koblihy určitě neukradl a dopátráš se pravého zloděje.

V barevné i černobílé verzi (pro úsporný tisk)

Autorský text i ilustrace.

+ navíc demonstrační obrázky a omalovánky

Tak už na nic nečekej a
pojď vypátrat zloděje
dřív, než všechny
ukradené koblihy sní.

Detektivku koupíš zde

Jak se souborem pracovat?

Příběh je zamýšlený pro rozdělení na několik dní. Ideálně pro rozvržení na 5-6 dní (1. den - úvodní příběh, díky kterému se děti společně s Anetkou seznámí s tradicí masopustu. 2.-6. den - detektivní příběh).

Na každý den je pro děti připravena část příběhu a úkol. Díky úkolům děti postupně odhalují, kdo je nevinný a kdo je zloděj koblih.

Před plněním úkolu, dejte dětem i vytištěný list se seznamem podezřelých. Děti je mohou postupně po každém splněném úkolu vyškrtávat.

TIP: Místo stránky "Seznam podezřelých" můžete využít demonstrační obrázky. Můžete je např. vyvěsit na nástěnku a postupně sundávat nevinné. Děti tak budou mít podezřelé neustále na očích.

U prvních dvou úkolů můžete zvolit formu, která Vám i dětem bude vyhovovat více. Na výběr máte z pracovních listů nebo karet. Karty vystříhejte, doporučuji i zalaminovat pro delší životnost. Děti následně karty přiřazují podle zadání.

V pátém úkolu naleznete mapu. Tu rozstříhejte na čtyři části (nebo jiný počet - dle dovednosti dítěte) podle přerušovaných čar. Dítě má za úkol mapu poskládat a najít správnou cestu bludištěm.

TIP: Pokud se Vám zdá poskládání mapy příliš složité, můžete na ni dokreslit pomocné body. Přes předkreslené čáry, určené k přestřížení, můžete nakreslit barevná kolečka, která pomohou k lepší orientaci.

